

Τα
Ξεχασμένα
στολίδια
των
Χριστουγέννων

Παναγιώτης
Χρυσίδης

Σκηνοδέτης

Σημείωμα συγγραφέα

«Τα ξεχασμένα στολίδια των Χριστουγέννων» είναι ένα θεατρικό γραμμένο για παιδιά **νηπιαγωγείου/Δημοτικού (Α-Δ)** και διαρκεί **35 με 45 λεπτά**. Είναι έργο το οποίο αποτελείται από **δώδεκα αυτοτελείς σκηνές** και είναι γραμμένο σε **έμμετρο λόγο** και με **ομοιοκαταληξία**. Ο αριθμός των συμμετεχόντων παρουσιάζει **ευελιξία**. Από περίπου **<20 ως >35 παιδιά**, με δυνατότητα προσθήκης επιπλέον στολιδιών.

Το έργο υπενθυμίζει πως **η πραγματική αξία δεν βρίσκεται στο καινούργιο ή στο ακριβό, αλλά στις αναμνήσεις, στην οικογενειακή παράδοση, στη δημιουργία, στην επαναχρησιμοποίηση και στην αγάπη που κρύβει κάθε μικρό αντικείμενο**. Τα παλιά χριστουγεννιάτικα στολίδια γίνονται φορείς **μνήμης** και συνδέουν διαφορετικές γενιές, **δείχνοντας ότι τα πιο πολύτιμα «στολίδια» ενός σπιτιού είναι οι άνθρωποι του και οι στιγμές που μοιράζονται μαζί**.

Εύχομαι το χριστουγεννιάτικο δέντρο κάθε σπιτιού να στολίζεται όχι μόνο με λαμπερά στολίδια, αλλά και με όμορφες αναμνήσεις, αγάπη, οικογενειακές στιγμές και χαμόγελα που θα φωτίζουν τις καρδιές μικρών και μεγάλων.

Καλά Χριστούγεννα!

*Παναγιώτης
Χρυσίδης*

Περίληψη

Μια οικογένεια ετοιμάζεται να στολίσει το χριστουγεννιάτικο δέντρο χρησιμοποιώντας τα παλιά της στολίδια. Μόλις η οικογένεια αποχωρεί, τα στολίδια ζωντανεύουν και αφηγούνται τις δικές τους ιστορίες. Μπάλες, γιρλάντες, καμπανούλες, νιφάδες, αγγελάκια, αστέρια, φωτάκια και πολλά ακόμη στολίδια θυμούνται τις όμορφες στιγμές που έζησαν πάνω στο δέντρο, εκφράζουν τους φόβους τους μήπως έχουν πια ξεχαστεί και ανακαλύπτουν πως η αξία τους δεν μειώνεται με το πέρασμα του χρόνου. Μέσα από χιούμορ, συγκίνηση και χριστουγεννιάτικη ατμόσφαιρα, το έργο αναδεικνύει τη σημασία της οικογενειακής παράδοσης, των αναμνήσεων και της αγάπης που ενώνει τις γενιές.

Λέξεις-κλειδιά

Θεατρικό με παιδιά, Χριστούγεννα, σχολική γιορτή, στολίδια, οικογένεια, αναμνήσεις, Παράδοση, Νηπιαγωγείο, Α΄ Δημοτικού, Β΄ Δημοτικού, Γ΄ Δημοτικού, Δ΄ Δημοτικού, νοσταλγία, μνήμη, φιλία, δημιουργία, μαγεία, επαναχρησιμοποίηση.

Κατάλογος προσώπων

1. Μαμά	15. Φιογκάκι
2. Μπαμπάς	16. Νιφάδα 1
3. Παιδάκι	17. Νιφάδα 2
4. Χρυσή Μπάλα	18. Νιφάδα 3
5. Κόκκινη Μπάλα	19. Νιφάδα 4
6. Μπλε Μπάλα	20. Αστεράκι από πηλό
7. Μοβ Μπάλα	21. Κατσικάκι της Φάτνης
8. Μακριά Γιρλάντα	22. Λαμπάκια
9. Καμπανούλα 1	23. Κορυφή
10. Καμπανούλα 2	24. Αστέρι
11. Καμπανούλα 3	25. Αγγελάκι
12. Ρόδι	26. Άγιος Βασίλης
13. Χιονάνθρωπος	27. Άγιο-Βασίληδες (χορωδία)
14. Ξύλινο Αγγελάκι	

Κατάλογος σκηνών

Σκηνή	Τίτλος σκηνής	Πρόσωπα
1	Το οικογενειακό ξεκίνημα του στολισμού	Μαμά, Μπαμπάς, Παιδάκι
2	Οι παλιές χριστουγεννιάτικες μπάλες θυμούνται	Χρυσή Μπάλα, Κόκκινη Μπάλα, Μπλε Μπάλα, Μοβ Μπάλα
3	Η γιρλάντα που περιμένει να λάμψει ξανά	Μακριά Γιρλάντα
4	Οι καμπανούλες δίνουν τον ρυθμό	Καμπανούλες 1, 2, 3
5	Το Ρόδι και ο Χιονάνθρωπος συζητούν για την αξία των παλιών στολιδιών	Ρόδι, Χιονάνθρωπος
6	Το Ξύλινο Αγγελάκι και το Φιογκάκι	Ξύλινο Αγγελάκι, Φιογκάκι
7	Οι νιφάδες από ζυμαρικά θυμούνται τα χειροποίητα στολίδια	Νιφάδα 1, 2, 3, 4
8	Το σπασμένο αστεράκι μιλά για την αληθινή ομορφιά	Αστεράκι
9	Το κατσικάκι της φάτνης	Κατσικάκι
10	Τα λαμπάκια φωτίζουν και συμβουλεύουν	Λαμπάκια
11	Ποιος θα βρεθεί στην κορυφή;	Κορυφή, Αστέρι, Αγγελάκι
12	Όλα τα στολίδια ενώνονται στη μεγάλη γιορτή	Άγιος Βασίλης, Άγιο-Βασίληδες, όλα τα στολίδια, Μαμά, Μπαμπάς, Παιδάκι

ΣΚΗΝΗ 01 :

(Η ΜΑΜΑ, ο ΜΠΑΜΠΑΣ & το ΠΑΙΣΔΑΚΙ.

Η μαμά φέρνει το χριστουγεννιάτικο δέντρο και στο στήνει, ο μπαμπάς κρατά δύο κούτες.)

ΜΑΜΑ:

Έρθε η μέρα να στολίσω,
το δεντράκι μας να στήσω.
Δίπλα απ' το ζεστό το τζάκι,
Μήπως είδες τ' αστεράκι;
(Στον μπαμπά)

ΜΠΑΜΠΑΣ:

Βρήκα τα παλιά στολίδια.
Φέτος ας μη βάλουμε τα ίδια.
Και στο τέλος βάζω εγώ στην κορυφή,
το αγγελάκι, το παλιό το χρυσαφί!

ΠΑΙΣΔΑΚΙ:

Μαμά, μπαμπά φέτος θα βάλουμε αγγελάκι;
Μήπως να ψάξουμε να βρούμε το αστεράκι;

ΜΑΜΑ:

Φέτος το δέντρο μας θα έχει τα στολίδια τα παλιά.

ΜΠΑΜΠΑΣ:

Ωραία είναι κι αυτά!

ΜΑΜΑ:

Κάθε στολιδάκι έχει τη δική του ιστορία.
Τόσες ιστορίες στα κουτιά,
που δεν χωράνε σε βιβλία.

(Η ΜΑΜΑ, ο ΜΠΑΜΠΑΣ & το ΠΑΙΣΔΑΚΙ βγαίνουν από τη σκηνή)

ΣΚΗΝΗ 02:

(Μπαίνουν οι παλιές μπάλες: Οι ΧΡΥΣΗ ΜΠΑΛΑ, η ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΠΑΛΑ, η ΜΠΛΕ ΜΠΑΛΑ, η ΜΟΒ ΜΠΑΛΑ.)

ΧΡΥΣΗ ΜΠΑΛΑ:

Κι όμως ήμουνα χρυσή,
μα έχω σκονιστεί πολύ!
Κάποτε ήμουνα περήφανο στολίδι
και ξαφνικά με πήγανε στο πατάρι, μακρινό ταξίδι.

ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΠΑΛΑ:

Στην κούτα μάς είχανε ξεχάσει,
την αρχοντιά μου έχω χάσει.
Ήμουν το αγαπημένο στολίδι της μαμάς,
μα με βάλαν στο πατάρι πριν με γνωρίσει ο μπαμπάς!

ΜΠΛΕ ΜΠΑΛΑ:

Εμένα που με βλέπετε στόλιζα καράβι
και τα φωτάκια δίπλα μου - θυμάμαι - ο παππούς ν' ανάβει!
Ένιωθα στην πλώρη σαν να ήμουνα ναυτάκι
μα μέχρι το πατάρι έφτασα, μικρό το ταξιδάκι!

ΜΟΒ ΜΠΑΛΑ:

Εγώ ήμουνα το πιο τρελό στολίδι,
αλήθεια σας το λέω.
Η μαμά τότε με είχε σαν παιχνίδι,
από συγκίνηση δεν σταμάταγα να κλαίω!

(Βγαίνουν οι παλιές μπάλες: Οι ΧΡΥΣΗ ΜΠΑΛΑ, η ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΠΑΛΑ, η ΜΠΛΕ ΜΠΑΛΑ, η ΜΟΒ ΜΠΑΛΑ.)

ΣΚΗΝΗ 03:

(Μπαίνει η ΜΑΚΡΙΑ ΓΙΡΛΑΝΤΑ.)

ΜΑΚΡΙΑ ΓΙΡΛΑΝΤΑ:

Εμένα μου δώσαν όνομα, με λέγανε Αμάντα!
Και τύλιγα το δέντρο τους σαν μακριά γιρλάντα.

Τα χρώματα που είχα τα βλέπετε καλά!
Χρυσό, ασημί, κόκκινο και άλλα πολλά φανταχτερά!

Τα χρώματα αυτά δεν έχουν ξεθωριάσει.
Εύχομαι τα στολίδια την αίγλη ποτέ μην είχαν χάσει!

Τώρα ανυπομονώ το δέντρο να τυλίξω,
και λάμψη και χαρά σε όλους να χαρίσω!

Η μαμά και ο μπαμπάς θα με αγαπήσουνε πολύ,
μα ελπίζω αγαπητός να είμαι και στο μικρό παιδί!

Έχω λίγο άγχος το ομολογώ,
μα δεν είναι λογικό;

Τόσα χρόνια με λέγανε Αμάντα,
τώρα λες το παιδάκι να μου αλλάξει όνομα και να με πει Μιράντα;

(Βγαίνει η ΜΑΚΡΙΑ ΓΙΡΛΑΝΤΑ.)

ΣΚΗΝΗ 04:

(Μπαίνουν οι ΚΑΜΠΑΝΟΥΛΕΣ 1+2+3.)

ΚΑΜΠΑΝΟΥΛΕΣ 1+2+3:

Είμαστε φτιαγμένες από πηλό
και είμαστε έτοιμες για στολισμό!

ΚΑΜΠΑΝΑ 1:

Ντιν-νταν, ντιν-νταν, ντιν-νταν!
Εμάς δεν μας βαράν!
Δεν είμαστε αληθινές καμπάνες,
είμαστε στολίδια για βράβευση στις Κάννες!

ΚΑΜΠΑΝΑ 2:

Ντιν-ντον, ντιν-ντον, ντιν-ντον!
Φέτος θα δώσω το παρόν.
Το δέντρο θα στολίσω πάλι,
από την ομορφιά μου θα σας έρθει ζάλη.

ΚΑΜΠΑΝΑ 3:

Ντιν, ντιν, ντιν!
Εγώ είμαι η πιο μικρή!
Το μικρό το καμπανάκι,
θα δώσει άλλη χάρη στο ωραίο το δεντράκι.

ΚΑΜΠΑΝΟΥΛΕΣ 1+2+3:

Είμαστε φτιαγμένες από πηλό
και θα κάνουμε χαμό!

(Μπαίνουν οι ΚΑΜΠΑΝΟΥΛΕΣ 1+2+3.)

ΣΚΗΝΗ 05:

(Μπαίνουν το ΡΟΔΙ και ο ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟΣ)

ΡΟΔΙ:

Εγώ την αλήθεια θα την πω,
έχω μουτρώσει!
δεν θέλω στο δέντρο τους να μπω
με έχουνε θυμώσει!

Τόσα χρόνια σε μια κούτα με έχουν κλειδωμένο,
Ρόδι γυάλινο και όμορφο με είχαν ξεχασμένο!

ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟΣ:

Έλα μωρέ, πώς κάνεις έτσι;
Σε κούτα σε είχαν μέσα, δεν σ' είχαν σε κοτέτσι;

ΡΟΔΙ:

Εσύ δηλαδή είσαι ευχαριστημένος;
Να είσαι τόσο καιρό εδώ παρατημένος;

ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟΣ:

Μα δες καλά, φίλε μου Ρόδι!
Είσαι έξω από την κούτα, στο σαλόνι!
Σε λίγο εσύ κι εγώ θα κάνουμε παρέα,
στου δέντρου τα κλαδάκια θα είναι τόσο ωραία!

ΡΟΔΙ:

Μήπως όμως φοβηθούν και πάλι μείνω απ' έξω;
Φοβούνται επειδή είμαι γυάλινο, αχ Θεέ μου πώς θα αντέξω;

ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟΣ:

Και εγώ από γυαλί έχω φτιαχτεί, να ξέρεις!
Όμως πάψε να φέρνεις την καταστροφή, τι θα καταφέρεις;

ΡΟΔΙ:

Εντάξει, θα κάνω υπομονή, να δω τι θα με κάνουν!
και ας είμαι γυάλινο, παλιό... Μου αρέσει να με πιάνουν!

ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟΣ:

Θα σε πιάνουν, θα σε βλέπουν και θα σε καμαρώνουν!
Τα στολίδια πάντα θέλουν τις γενιές να τις ενώνουν.
Τι και αν είμαστε παλιά και από άλλα υλικά;
Πάντα θα μας αγαπούν
και θα τους θυμίζουμε εποχές που αναπολούν!

(Βγαίνουν το ΡΟΔΙ και ο ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟΣ)

ΣΚΗΝΗ 06:

(Μπαίνουν το ΞΥΛΙΝΟ ΑΓΓΕΛΑΚΙ και το ΦΙΟΓΚΑΚΙ)

ΞΥΛΙΝΟ ΑΓΓΕΛΑΚΙ:

Γεια σου, Φιογκάκι!

ΦΙΟΓΚΑΚΙ:

Γεια σου, Ξύλινο Αγγελάκι!

ΞΥΛΙΝΟ ΑΓΓΕΛΑΚΙ + ΦΙΟΓΚΑΚΙ:

Γεια σου κόσμε, χρόνια πολλά!

ΦΙΟΓΚΑΚΙ:

Εμάς που μας στόλιζε η γιαγιά,
θα στολιστούμε φέτος;

ΞΥΛΙΝΟ ΑΓΓΕΛΑΚΙ:

Είσαι πανέμορφο, κομψό,
από ύφασμα ωραίο, φίνος!
Εγώ να ξέρεις τη θέση μου στη δίνω!

ΦΙΟΓΚΑΚΙ:

Μα κι εσύ πίσω δεν πας,
το ξύλο σου προσέχεις και δύσκολα χαλάς!
Τώρα λένε επιστρέφεις και στη μόδα!

ΞΥΛΙΝΟ ΑΓΓΕΛΑΚΙ:

Γυρίζει η μόδα σαν να ήταν ρόδα!

(Βγαίνουν το ΞΥΛΙΝΟ ΑΓΓΕΛΑΚΙ και το ΦΙΟΓΚΑΚΙ)

ΣΚΗΝΗ 07:

(Μπαίνουν οι νιφάδες από ζυμαρικά. ΝΙΦΑΔΑ 1, ΝΙΦΑΔΑ 2, ΝΙΦΑΔΑ 3, ΝΙΦΑΔΑ 4)

ΝΙΦΑΔΑ 1:

Είμαστε οι τέσσερις νιφάδες
και είμαστε αγαπημένες συννυφάδες!
Μας έφτιαξαν από ζυμαρικά,
μας έβαψαν μετά και μας έκαναν στολίδια εκλεκτά!

ΝΙΦΑΔΑ 2:

Από πέννες, μακαρόνια
στην κούτα αντέξαμε για χρόνια!
Όμως τώρα που θα στολιστούμε,
σίγουρα θα εκσυγχρονιστούμε!

ΝΙΦΑΔΑ 3:

Νιφάδες, συννυφάδες
θυμάστε τα άλλα τα στολίδια;
Δεν ήμασταν όλα ίδια!
Ήταν διαφορετικά...

ΝΙΦΑΔΑ 4:

Φτιαγμένα ήταν από φρούτα και γλυκά!
Τα αποξηραμένα μήλα κάνανε τα φεγγαράκια
είχε και μικρές μπαλίτσες από σοκολατάκια.

(Βγαίνουν οι νιφάδες από ζυμαρικά. ΝΙΦΑΔΑ 1, ΝΙΦΑΔΑ 2, ΝΙΦΑΔΑ 3, ΝΙΦΑΔΑ 4)

ΣΚΗΝΗ 08:

(Μπαίνει ένα ΑΣΤΕΡΑΚΙ από πηλό. Είναι σπασμένο)

ΑΣΤΕΡΑΚΙ:

Γεννήθηκα το δύο χιλιάδες.

Με κοιτούν φτωχοί και βασιλιάδες

Βασίλευα στον ουρανό,

και ήμουνα οδηγός για να βρούνε τον Χριστό!

Βέβαια εγώ δεν ήμουνα εκείνο το αστέρι το λαμπρό.

Ήμουνα στολίδι που με έφτιαξε η μαμά όταν πήγαινε σχολείο!

Μ' έφτιαξε με τα χεράκια της από πηλό

και με κρέμαγε στο κλαδάκι το ψηλό.

Είχα για παρέα το Αγγελάκι που ήτανε στην κορυφή,

είχαμε για θέα το σαλόνι, το χολ και την αυλή.

Βλέπαμε απ' το παράθυρο έξω να χιονίζει

και το τζάκι ωραία ζεστασιά να μας χαρίζει.

Τώρα είμαι κάπως σπασμένο,

όμως στολίδι παραμένω!

Και τι έγινε που έχω σπάσει

την ομορφιά μου δεν την έχω χάσει.

(Βγαίνει το ΑΣΤΕΡΑΚΙ από πηλό.)

ΣΚΗΝΗ 09:

(Μπαίνει ένα πορσελάνινο ΚΑΤΣΙΚΑΚΙ από τη φάτνη. Έχει προφορά.)

ΚΑΤΣΙΚΑΚΙ:

Κάνω μπееее, τι είμί;

Είμί κατσικάκ' και μένω μεσ' τη φάτν'.

μαζί με τον Χριστούλη,

παρέα είμαστε ούλοι!

Είμί στολιδ' κι εγώ!

από πορσελάν' μ' έφτιαξαν θαρρώ!

Ο μπαμπάς όταν ήτανε παιδάκ'

με είχε κάν' παιχνιδάκ'

Μ' έδωσε ζωή

και ήμουνα χαρούμενο πολύ!

Τώρα κάνω υπομονή

για να δω πού η φάτν' μας θα μπει!

(Βγαίνει το πορσελάνινο ΚΑΤΣΙΚΑΚΙ από τη φάτνη. Έχει προφορά.)

ΣΚΗΝΗ 10:

(Μπαίνουν τα ΛΑΜΠΑΚΙΑ)

ΛΑΜΠΑΚΙΑ:

Φωτίζουμε το δέντρο με χρώματα πολλά,
χορεύουμε τσαχπίνικα, πάντα ρυθμικά.

Τυλίγουμε το δέντρο όπως κάνει η γιρλάντα,
στο ρεύμα όταν μας βάζεις να προσέχεις πρέπει πάντα.

Είμαστε βέβαια κάπως παλιά
κάποια μπορεί να μη φωτίζουν,
όμως δουλεύουμε αρκετά
γι' αυτό και μας στολίζουν.

Μη μας ξεχνάτε αναμμένα,
όταν λείπετε απ' το σπίτι
να μας έχετε σβησμένα
για να σώστε τον πλανήτη.

Κι όταν πέστε στο κρεβάτι
γιατί ανάβουμε λοιπόν;
Μπορεί να συμβεί κάτι
και οι γιορτές να είναι παρελθόν!

ΣΚΗΝΗ 11:

(Μπαίνουν η ΚΟΡΥΦΗ, το ΑΣΤΕΡΙ και το ΑΓΓΕΛΑΚΙ.)

ΑΓΓΕΛΑΚΙ:

Φέτος θα είναι χρονιά μου;
Έρθε επιτέλους η σειρά μου!

ΚΟΡΥΦΗ:

Πόσο χαίρομαι αλήθεια!

ΑΣΤΕΡΙ:

Κάθε χρόνο τα ίδια και τα ίδια!
Μα γιατί στην κορυφή
να μη χωρούν πολλοί;
Εσείς είστε φιλαράκια μου καλά,
και κάθε χρόνο μόνος εκεί πάνω... Βαρετά!

ΑΓΓΕΛΑΚΙ:

Σημασία δεν έχει αν θα είμαι εγώ στην κορυφή,
το αστέρι ή εσύ!
Σημασία έχει ο στόχος ο κοινός!

ΑΣΤΕΡΙ + ΚΟΡΥΦΗ:

Και ποιος είναι αυτός;

ΑΓΓΕΛΑΚΙ:

Να στολίζουμε το δέντρο και να προσφέρουμε χαρά,
σε μεγάλους και παιδιά!
Αυτός είναι ο στόχος, φυσικά!

ΚΟΡΥΦΗ:

Ανυπομονώ για τη σειρά μου,
όμως χαίρεται η καρδιά μου,
όταν ξέρω πως στην κορυφή
βρίσκονται άξιοι φίλοι, καρδιακοί!

ΑΓΓΕΛΑΚΙ + ΑΣΤΕΡΙ:

Αχ πόσο σε αγαπάμε, κορυφή!

(Βγαίνουν η ΚΟΡΥΦΗ, το ΑΣΤΕΡΙ και το ΑΓΓΕΛΑΚΙ.)

ΣΚΗΝΗ 12:

(Μπαίνουν οι ΑΓΙΟ-ΒΑΣΙΛΗΔΕΣ με μπαταρία.)

ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΗΣ

Εμείς λειτουργούμε με μπαταρίες!

Έχουμε να πούμε πολλές ιστορίες!

Μας στολίζουν κάθε χρόνο και βλέπουμε πολλά!

Γνωρίσαμε πέρυσι στολίδια ωραία, από ανακυκλώσιμα υλικά!

Όμως ας αφήσουμε τα λόγια

και ας πιάσουμε τις νότες

Έφτασαν τα χιόνια

των Χριστουγέννων άνοιξαν οι πόρτες!

ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΗΔΕΣ:

(Τραγουδούν το «Καλήν εσπέραν άρχοντες»)

(Έρχονται όλα τα στολίδια και η οικογένεια και τραγουδούν)

ΤΕΛΟΣ